

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 219

гр. гр. Добрич , 25.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в закрито заседание на двадесет и пети юни,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теменуга Ив. Стоева
Членове: Георги М. Павлов
Павлина Н. Паскалева

като разгледа докладваното от Павлина Н. Паскалева Въззивно частно
гражданско дело № 20213200500328 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по частна жалба на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление град София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ № 25, офис-сграда „Лабиринт“, етаж 2, офис 4 против разпореждане, обективизирано в заповед за изпълнение №167 от 05.04.2021г. на ДРС по ч. гр. д. №1049/2021г. по описа на същия съд в частта, с която е отхвърлено заявлението на кредитора за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК против длъжника ИВ. ЕЛ. Р. ЕГН ***** за сумата от 1056 лева - застрахователна премия по договор за допълнителни услуги за периода от 25.12.2017г. до 24.09.2018г.

Жалбоподателят счита, че обжалвания съдебен акт е постановен в нарушение на материалния закон, като моли за неговата отмяна и постановяване на друг съдебен акт от въззивната инстанция, с който да се разпорежи издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК за претендираното вземане.

Жалбата е допустима. Депозирана е от лице, разполагащо с правен интерес от обжалване и в законоустановения срок.

Съдът след съвкупен анализ на доказателствата в заповедното производство, като съобрази и аргументите по жалбата, намира следното:

По подадено заявление от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД в развитото се производство по ч. гр. д. №1049/2021 по описа на ДРС е издадена Заповед №167 от 05.04.2021г. за изпълнение на парично задължение, с която е разпоредено длъжникът ИВ.

ЕЛ. Р. ЕГН ***** да заплати на заявителя следните суми, дължими по договор за заем CrediHome+ № 1181-10173064 от 17.10.2017г., сключен между длъжника и „Микро Кредит" АД, като в последствие вземанията по двата договора са прехвърлени от страна на кредитора в полза на „Агенция за събиране на вземания" ООД (правоприемник на който е заявителят) на основание чл. 99 от ЗЗД по силата на приложение № 1 от 10.04.2018г. договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.01.2015г.: 1373,09 лева - дължима главница, ведно със законната лихва върху нея от 31.03.2021г. до окончателното плащане; 221,99 лева - договорна лихва от 25.12.2017г. до 24.09.2018г.; 213,48 лева - обезщетение за забава от 26.12.2017г. до 31.03.2021г.; 36,17 лева - платена държавна такса и 26,27 лева – юрисконсултско възнаграждение.

С обжалваното разпореждане е отказано издаването на заповед за изпълнение за следните суми: 384 лева - сума за допълнителни услуги по договор за допълнителни услуги за периода от 25.12.2017г. до 24.09.2018г.; 1056 лева - застрахователна премия по договор за допълнителни услуги за периода от 25.12.2017г. до 24.09.2018г.; 192,73 лева - лихва за забава по договор за допълнителни услуги за периода от 26.12.2017г. до датата на подаване на заявлението в съда.

Настоящата частна жалба е подадена срещу разпореждането в частта му, с която е отказано издаването на заповед за изпълнение за сумата от 1056 лева - застрахователна премия по договор за допълнителни услуги за периода от 25.12.2017г. до 24.09.2018г.

Процесното вземане за застрахователна премия е обявено на потребителя за безвъзмезно финансиране на покупка на застрахователна услуга, съпътстваща потребителския кредит. Същевременно, самото застраховане е предложено на клиента чрез самия кредитор и то като представител на застрахователя, а предмет на застраховането, според представената по делото полица е финансовия риск на кредитора, посочен като ползващо се от застраховката лице. Посредничеството на страната на застрахователя изрично е посочено в подписаната от потребителя полица, където „МИКРОКРЕДИТ" АД е вписано като независим агент – посредник. Явно е, че едно и също лице е действало и като довереник (според възлагането, уговорено като поискана допълнителна услуга) на застрахователя се, така и като довереник на застрахователя, а подобно двойно представителство не се допуска, както от общите правила - чл.38, ал.1 ЗЗД, така и от специфична уредба на посредничество в застраховането - чл.27 КЗ. Като съображава, че в конкретния случай агентът е предлагал застраховка в която самият той е ползващо се лице и то срещу цена, която значително надхвърля обичайната за този тип рискове, съдът преценява че е налице основателно съмнение за злоупотреба на довереника при предлагането именно на тези застрахователни условия като подходящи за интересите на застрахователя се кредитополучател, поискал тази допълнителна услуга към кредита. С това застраховане практически покрития от застрахователя риск (неизпълнение на кредитополучателя поради смърт, неработоспособност и хоспитализация) се прехвърля върху самия застраховател. Валидността на това договаряне е съмнителна, респективно

съмнението изключва и предмета на допълнително договореното внасяне на тази премия за сметка на кредитополучателя. За това не може да се приеме, че дори и да е била фактически изплатена на застрахователя, така договорената от негово име премия е породила валидно задължение за възстановяването ѝ като авансов разход по изпълнение на валидно възложен от застрахователя мандат (като част от допълнителна услуга, съпътстваща потребителско кредитиране).

В заключение съдът възприема крайния извод на първата инстанция за основаване и на това вземане на клауза, договорена в отклонение от законови забрани.

Така постановения отказ е основание за трансформиране на искането на кредитора в защита по общия ред (чл. 415 ал.1 т.3 ГПК), за да бъде установена без съмнение валидността на клаузите, ползващи кредитора, с участието на надлежно информирания за правата си потребител.

При това следва извода, че обжалваното разпореждане не страда от визираните в жалбата пороци и следва да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Разноски за настоящото производство не се следват на заявителя.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане, обективизирано в заповед за изпълнение №167 от 05.04.2021г. на ДРС по ч. гр. д. №1049/2021г. по описа на същия съд в частта, с която е отхвърлено заявлението на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление град София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ № 25, офис-сграда „Лабиринт“, етаж 2, офис 4 за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК против длъжника ИВ. ЕЛ. Р. ЕГН ***** за сумата от 1056 лева - застрахователна премия по договор за допълнителни услуги за периода от 25.12.2017г. до 24.09.2018г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

